

CSURGÓ ÉS VIDÉKE

TÁRSADALMI, SZÉPIRODALMI és KÖZGAZDASÁGI HETILAP — MEGJELNIK MINDEN VASÁRNAP

A „CSURGÓ! TAKARÉKPÉNZTÁR RÉSZVÉNYTÁRSULAT” HIVATALOS KÖZLÖNYE.

<p>Előfizetési ár: Egész évre 8 korona Félévre 4 korona. Negyedévre 2 korona. Egyes szám ára 20 fillér.</p>	<p>Felelős szerkesztő: Dr. JÜNKER PÁL. Társzerkesztő: FOLENTA LAJOS.</p>	<p>Kiadó és laptulajdonos: VAGÓ GYULA könyvnyomdaja hova az előfizetési díjak és a hirdetések küldendők A hirdetések jutányosán számítjuk</p>
--	--	---

II. Rákóczy Ferenc.

Oly név melynek viselője praedestinálva e név által, ragyogó honfi- és emberi erényei segítségével örökké halhatatlanná tette ezen — a magyar fülnek anélkül is mindenkor zeneként hangzó — nevet. — Nagy, s felejtetetlen érdemeket szerzett magának a nemzet iránt, mely őt csaknem két évszázaddal halála után ép úgy gya-szolja s ezen kegyelete által ünnepli, mintha csak a közelmúlt napok ragadták volna el őt tőlünk, s áldásos működésnek eredménye volna közéletünkben mindaz, amire büszkén s a nemzetükkel érintkezéseinkben önértzettel tekintünk.

Ha volt magyar, kiről elmondhatjuk, hogy nem csak egy vidéknek hanem hazájának; nem egy osztály, vagy pártnak, hanem nemzetének; nemcsak önönmagának, hanem honfi társainak élt. — II. Rákóczy Ferenc az! Ugy áll e név történelmünkben, mint Memnon szobra, melynek csak napvilágító sugara kell, hogy megszólaljon; de amely mindazonáltal a sötétségben is világító szövétnekünk, pezsdülésbe hozza vérünket, s önmaga hirdeti saját dicsőségét

Nagy urnak született, atyja, mostoha atyja, Thököly Imre Erdély fejdelmei, **anyja a hős Zrínyi Ilona.**

neve varázsszó az országban, birtoka pedig nagyobb, mint sok nemetországi uralkodó fejedelmé. — Neve volt végzete.

Az ország közállapota a török hódoltság megszűntével nem hogy javult volna, de egyre rosszabbodott. Ezekre ment azok száma, kik fegyveresen kóborolnak az ország minden részében, kik — a folytonos harcok között növen fel, sem kedvvel sem tudással nem bírtak semmiféle munkához. — Az elnyomott jobbagyság gyűlöli nemes urait, de mindketten a nemet.

A Thökölyi harcok befejeztével nem mult el az izgalom; sok volt a rendezni való, a sérelem. A német kormány próbált is rendet csinálni, de olyan formán, hogy a nagyurak birtokait foglalta le. Nem hiába jelentette a velencei követ udvarának, hogy Magyarországon könnyű lázadást tamasztani, míhelyt akad kéz, mely a szikrát kipattantja Rákóczyt erre az üldöztetés, mely az udvar részéről éri, a német zsoldosok garázdálkodása birtokán és barátja Beresényi Miklós ösztönzik. Szövetséget keres ereje növelésére a „napkirály”-lyal XIV. Lajos francia uralkodóval. Levelezése arulás tolyán a bécsi udvar kezébe kerül, s Rákóczyt beteg felesége ágya mellől éjnek idején hurcolják el a fogdába. **Bűne nyilvánvaló: felségárulás,**

birtoka óriási: Rákóczyt semmi nem menthette meg a bitótól; sem barátai, sem családi összeköttetesei, neve még kevésbé, hisz anyai nagyatyja is verpadon végezte életét. Jól tudta ezt ő is, hozzátartozói is, s mivel más-ként nem ment, megszöktették börtönből az őrizőszázados segítségével, ki — Lehmannak hívták — retten-tően bűnhődött, felnegyelték, — de Rákóczy szabad volt.

A varsói udvarba menekül s a már ott levő Beresényivel a francia követ segítségével léptek tárgyalásba a francia királlyal. Ezalatt itthon a nép megtudva a történeteket Máramarosban gyülekeznek, követeket küld Rákócztyért; ki zászlókat küld, majd maga is bejön az országba, s megkezdődik a nyolc évig tartó küzdelem, melyet a kuruc harcok néven ismerünk, s melyben sok dicsőség, győzelem övezi a magyar fegyvereket. Erdély, a felvidék sőt még a Dunántul is a felkelők kezébe jut. Rákóczyt Erdélyország fejedelmévé, az onodi gyűlés 1707-ben vezető fejedelmévé választja s ki-mondja a denunciációt: „mitől fogva József nem királyunk.”

De a kurucoknál is bebizonyult a régi igazság, hogy az telkesedés még nem minden, Rákóczyt csakhamar megismerhette hadszervezete hibáit, a velünk született rendtelenséget és hadakozásaink zűrzavaros voltát. Az

A „CSURGÓ ÉS VIDÉKE” TÁRCAJA

Szomoruan szól. . .

— Toth József. —

. . . Szomoruan szól a torony harangja . . .
. . . Árva kis lány lelke szállt a magasba . . .
. . . Kiterítik . . .

Leszögezik a koporsó tetejét.
Eltemetik, lehantolják valakinek a szivét.

Szív, amelyen a szerelem ferge rág
Etherevad, mint nap hevetől a virág.

. Vagy pedig a
Kimondhadtan fájdalomtól megreped,
Stemető ad a szerető, igaz szívnek nyughelyet.

Temetőben enyhe szellő fujdogál.
Valaki a sirok között meg-megáll.

. Megtalálta —
Kit keresett, ott nyugszik a hant alatt,
De neki is banatában érző szive meghasadt.

Csillágos ég tetejéről leszaladt . . .
Egymásután két csillag egy nap alatt.

. Temetőben
Eltemetve, egyik sírban lent pihen.
A másik meg ráborulva fekszik holtan hidegen.

Egy tolvajcsíny.

Jancsi barátom — mesélte el egy vén, gyakorolt betörő a vizsgálóbíróknak — kitűnő betörést szimatolt ki, de nem volt képes egymaga végrehajtani, mert nem oly ügyes lakatos, mint én vagyok. Egy a főváros közelében levő vidéki bankról volt szó. Igazgatója gazdag, s rajta kívül csak egy Kovács nevű pénztáros és egy szolgáló állt a banknál alkalmazásban. Este korán zártak. A kis vidéki helységben csak egy éjjeli ór volt, egy öreglegény, ki éjjel körüljárta az utcákon, ha veletlenül el ne aludt, s az örkédésről meg nem feledkezett. Az ósdi pénzszekrényt könnyen nyithatónak tartottuk! Jancsi még csak tűzmentesnek se, legkevesebbé a betörésnek ellentállónak vélte. Az irodahelyiség ajtaján közönséges biztonsági lakat fogott, amejről Jancsinak rég volt már viaszlenyomata! a hozzávaló álkulcsot is elkészítette és kiprobálta már. Egyik este végre akartuk hajtani tervünket, mert Jancsi kipuhította, hogy az igazgató aznap a fővárosba utazott.

Amikor alkonyodott, a csunya időjárás miatt alig lehetett valakit látni az utcán, korán fogtunk a munkánkhoz Jancsi kűnn állt őrt! a bank irodával szemben rojtözött-el, s az éjjeli baktér közeledte esetén macskanyávogást kellett utanoznia, mihez pompásan értett ott.

En be mentem a helyiségbe, bezártam magam után az ajtó és kezi lámpám fényénél megkísérleltem a pénzszekrényt kinyitni. Alig dolgoztam öt percig amikor hallom, hogy valaki kizárja az ajtó és belép. Szörnyen megijedtem. Már a kezemen éreztem a bilincseket annyira meglepődtem s épen e meglepetés hatása alatt lámpáson teljes fényt az ajtó felé irányítottam. A belépő a bank igazgató volt.

Azt hittem, segélyért fog kiállítani, de az öreg úr szemét rám meresztve csak ezt kérdezte: Kicsoda ön?

„S Kicsoda ön?” — kérdezem én viszont. Ha az ember valami kérdés által zavarba hozatik, legjobban, ha viszont kérdez, ezáltal zavara alpalas tolására időt nyer.

En a bank igazgató vagyok, — monda az igazgató, — valami baja történt a hazának?”

Mint a villám ezikázott át agyamban egy eszme.

„Igenis, uram,” — mondam, sapkám udvariasan emelve, „Kovács úr nem tudta már kinyitni a zárat és elküldött, hogy jövissam ki.”

„S hol van Kovács úr?”

„Hazament demindjárt itt lesz Addigra is bezárt ide.”

„Ugy, ugy — hát csak folytassa a munkáját, én is már rég észrevettem hogy a zár nehezen jár. Mitől van ez?”

„Az ilyen zárt legalább egyszer éven

ónodi gyűlés fordulópontja a kurucok harcainak, elhagyja fegyvereiket a szerencse, el szövetségesük a francia király; hova-tovább rosszra fordul a némes ügy, már csak az ország keleti sarka van hatalmukban. Rákóczy segélyt keres az orosz cárnál, Nagy Péternél, de közben a beke ügyében is tárgyal a császári hadak vezérével gr. Pálffy Jánossal. A felkelők ügye ekkor már oly rosszul áll, hogy a bécsi udvar csak anglia határozott nyomásának engedve tárgyal a „megatalkodott rebellesekkel.”

A béketárgyalások a szatmári békehez vezettek, melyet 1711 május elsején írt alá a két fél s ezzel lezajlott a kurucvilág dicsőségben és szenvedésben oly gazdag tragédiájának utolsó jelenete. Mindenki bocsánatot nyert, csak a hűségeskűt kellett letennie; — Rákóczy maga is. Itt hagyta nejét gyermekeit, mérhetetlen kíneseit és jószágait s önkéntesen a száműzetés keserű kenyerét választotta. 1735-ben bekövetkezett haláláig az emberi nagyság, a lemondás és reménytelen jövő iránti megadás jellemzi cselekedeteit s napjait.

Büszke lehet a nemzet, mely őt fiának vallhatja, s büszke önmagára, hogy nem felejtkezik meg azokról, kik mindenüket felaldozva érte harcoltak:

A kis ipar jövője

A mai kor melyre ható társadalmi evolúcióiban nyílt kérdés gyanánt áll a kis ipar es munkásainak sorsa. Az iparfejlesztési mozgalom keretében, melynek aktái most fekszenek a képviselőház asztalán, ha nem is épen mostoha, de mindenesetre rövidséget jelentő sors jutott a kisiparnak. Míg a nagy

gyáriipart és a kicsiny házi ipart gondozó pártfő gásába veszi az állam, a kis ipart a maga gyenge erejére bízzák.

Szterényi József kereskedelemügyi titkár a napokban a budapesti szabóiparosok hitel és termelő szövetezete új székházának felavatása alkalmával ezt jellemző kijelentéseket tett, melyek egyenesen utalnak arra, hogy a kisiparosok maguk vegyék kezükbe sorsuk intézését és rendszeres támogatás helyett tanácsesal és jóslással szolgál. — A tanács: szövetkezzenek. — A jóslás: akkor boldogulni fognak. Erre nevezve megígéri a kormány legmesszebb menő támogatását is: bár tagadhatatlan, hogy egyik-másik iparagnál a szövetkezés lehetetlen lesz, s ezeknek ennélfogva be kell olvadniuk a nagyiparba.

Ezen kisipari ágakra tehát végveszély következik. Ezeket sem szövetkezés, sem semmi más eszköz többé meg nem menti a végzetüktől.

A többsége azonban a kisipari ágaknak még gyógyítható a szövetkezés csodatevő balsamától. — De valyon csakugyan rejlik-e olyan bűvös varázserő a szövetkezésben, s ha igen, lehet-e hozzájutni? Az államtitkár azt mondja, igen! — A folyó hó 23-án tartott országgyűlési beszédeben pedig számokkal bizonyítja hogy ez úgy is van.

A kisipar jövője valóban kétségbe ejtő. Mintegy 60 százaléka a kis iparosoknak segédszemélyzet nélkül dolgozik, holott alig egy-két évtized előtt a helyzet egészen más volt; a fejlődő gyár nézve nem nehéz megjósolni, hogy a kisipar fokozatosan tönkre fog menni. Viszont a kisipar fenn tartása gazdaságilag igen fontos, sőt nemzeti szempontból elengedhetetlen kötelesség. Kormányunk is jól tudja ezt, s kész is a támoga-

tásra fölhasználni mindazon eszközöket, melyek a kisipar fejlesztésére és megmentésére rendelkezésére állnak, minők az ösztöndíjak és gépek adományozása, inasok képzése egyrészről, s a szövetkezés másrészről. A szövetkezés az mely által képesíthetjük a kisipart, különösen a tömegtermelésre utalt kisipari ágakban, hogy a gyáripar előnyeit maguknak a lehetőségig biztosítsák. Különösen a szabo és cipész-ipar az, melyek szövetkezésük által meg tudnák akadályozni, hogy ne kelljen évenként 40 millió értékű kész ruhát és 20 millió értékű cőpt behozatnunk. A mai kontemplált iparfejlesztési mozgalom eredményei különben is abba a szükségképeni helyzetbe hozzák a kisiparosokat, hogy most már kénytelenek lesznek megtenni azt, amit eddig jószántukból nem tettek meg t. i. a szövetkezést.

Van azonban egy fontos ok, ami ha nem is teszi kétségessé a jövőt, de mindenesetre megfontolásra méltó. — Eddig ugyanis a szövetkezés útját mindenkor a gyáripar állotta. A nagy tőkével rendelkező gyáripar, támogatva az államtól, fittyet hányt a kisiparosok akar egyet akár pedig egyesített konkurenciájának.

A termelő és értékesítő szövetkezetek nem voltak képesek felvenni a harcot az óriásokkal, a gyárosokkal. Vajjon ezentúl képesek lesznek-e erre.

A kormány ugyan biztatja támogatásával de a gyárosok támogatásáról sem felelkeznek meg. Sőt még a kisiparosoknak — a szövetkezés esetére — csak ígér, a gyári iparosok anyagi és erkölcsi segélyezésére törvényt hozott. Fel sem tetelezhető, hogy a kisiparosok kedvéért meg fogja karosítani a gyárosokat, kik mindenkor kedvezőbb kilátással vehetik fel a versenyt. A verseny jellegére nézve pedig közönbös, hogy a hazai ipar általában az iparfejlesztés által nagyobb teret fog nyerni. A kis iparosok harca a nagyiparosokkal megis a gyengék harca marad a hatalmasok ellen. Sőt a gyengék, ha szövetkeznek is, ezentúl még gyengébbek, az iparfejlesztési mozgalom által megerősített hatalmasokkal szemben.

Ha tehát a jóslás tekintetében pessimisztikusak vagyunk is az államtitkárral szemben, a tanács tekintetében teljesen egyetértünk vele. Szövetkezzünk. — És e tekintetben várossunk abban a szerencsés helyzetben van, hogy a szövetkezések fő-fő ismerője és mestere városunkban székel, vele közvetlen érintkezhetünk ne késsenek tehát kisiparosaink, hanem szakmájuk szerint szövetkezzenek minél előbb, hogy szembe nézhessenek a rájuk várakozó, éppen nem biztató sorssal.

Hírek.

— **Olvasóinkhoz.** Sajnálattal tudatjuk lapunk olvasó közönségével, hogy Hanvai Gyula lapunk társszerkesztője másoldalu és nagymérvű elfoglaltsága miatt ezen állásától megvált. Egyben értesítjük olvasóinkat, hogy lapunk társszerkesztője a mai naptól fogva Folenta Lajos képezdei tanár ur lesz, ak

kint rendszeresen meg kell olajozni, válaszoltam.

„Nos hát, dolgozzék csak!”

„Engedje meg, ” mondtam — s második jó eszmém támadt, — „csak nem folytathatom jelenlétében a munkát, hiszen nem is ismerem. Azt mondja, hogy a bank igazgató. S ha nem az? Várni fogok most a kinyitással, míg Kovács ur eljön.”

„Ez tetszik nekem, ” volt az öreg ur elégtelen adott válasza, „ön vigyázatos. De bebizonyítom önnek, hogy tényleg a bankigazgató vagyok. Ime, ” leveleket vett elő zsebemből. „Itt vannak hozzám intézett levelek.”

„Ezeket irathatta, hogy félrevezethesse az embereket, ” mondtam gyanakodva.

„Ez is igaz. Nos tehát, akkor még jobban be kell bizonyítanom, hogy nem vagyok betörő. ” Kinyitotta pénzes tárcáját és egy csomó bankjegyet szedett balóle elő. „Betörő nem visz annyi pénzt magánál. Ma vettem fel a fővárosban és el akartam helyezni a pénzszekrényben azért jöttem még ily késő este ide.”

„Ne tessék rosz néven venni, ” mondom, mentegetőzve, „most már nyugodtan folytathatom a munkámat. Persze rosszul megy a rosz világitásnál. Szivesebben jönnek holnap reggel.”

„Nem, Nem! Reggelre nyitva kell lennie a pénzszekrénynek. Majd én tartom a lámpát.”

Köszönettel elfogadtam az ajánlatot, s megint hozzá fogtam a munkához. Mit gondolhatott künn Jancsi? Én alkulsok és furók segélyével kifeszítem a pénzszekrényt, s tulajdonosa világít hozzá.

Az öreg általában igen kedves fickó volt. A lakatos mesterségről beszélgetett velem, amelyhez kissé konyitott, dicsérte ügyes és gyors munkámat, s megkérdezte mi a bérem.

Az osdi, régi szerkezetű zár hamarosan ki volt nyitva. „Rendben van” bolintott helyeslőleg az öreg ur, most betehetem a pénzt és mehetek haza. Kovács urra nem kell várnia, jöjjön. Ment és kinyitotta az ajtót.

„Kérem igazgató ur, ” vettem ellen, csak nem szabad a pénzszekrényt itt nyitva hagynunk. Ekkor Jancsi nyavogni halottam kint; harmadik eszmém támadt:

„Mondja meg legalább az éjjeli őrnök, ha erre felé jön, hogy különösen jól figyeljen a helyiségre.”

„Helyes, ” bolintott fejével az igazgató. „Látom, hogy éppen erre jön.” Odahívta a baktort, megmagyarázta neki a dolgot és jó borralvalót ígért neki a helyiségre való gondos őrködésért.

„Egy pillanatig csak, ” kértem, a mikor az igazgató be akarta zarni az ajtót, „bent felejtettem egy szerszámot, ” szempilantás alatt ismét a pénzes szekrényem voltam és a csomó bankjegyet villámgyorsasággal eltüntettem a zsebembe — „igy, most már minden rendben van, ” Udvariasan köszöntve távoztam, kevés vártatva találkoztam Jancsival és felőrával később az éjjeli vattal a fővárosba utaztunk

Az egész dologról azonban semmire került az újságokba. Az öreg ur valószínűleg szégyelte elmesélni az eset; eléggé gazdag is volt, hogy a veszteséget elviselje.

Dr ALFONZ,

működését mai vezércikkünkkel kezdette meg.

— **Rákóczy ünnepély** A csurgói ev. ref. főgimnázium Rákóczy ünnepélye okt. 29-én d. e. 11 órakor lesz a következő műsorral: 1. Himnusz. 2. Emlékbeszéd. Tartja Horváth József dr. tanár. 3. Banyai S. József: A kuruc szabadság 200 évfordulója. Szav. Németh Károly VIII. o. 4. Szózat. Ezen ünnepélyre lapunk útján hívja meg a t. közönséget a főgimnázium igazgatósa.

— **Meghívó.** A csurgói m. kir. állami tanítóképző intézet folyó évi október hó 29-én d. e. 11 órakor, a korona-szálló nagytermében Rákóczy-ünnepélyt rendez, melyre 1. címet b. (családját) tisztelettel meghívja az igazgatósa. Műsor: 1. Himnusz. Énekli az ifj. énekkar. 2. Rákóczi-nota. Szövegét elmondja Pulay János III. é. növendék, utána tárgyalón előadja Deák Aladár III. é. növendék. 3. Kuruc dalok. Zongorakisérettel énekli Müller József II. é. növ. 4. Ünnepi beszéd. Tartja Foltent Lajos int. tanár. 5. Rákóczy kesergője. Énekli az ifj. énekkar. 6. Váradi Abrányi: Rákóczi Rodostón. Szavalja Kovács György II. é. növ.; zongorán kíséri Dittert Ferenc int. tanár. 7. A régi magyar zene kincseiből. Előadja az ifj. zenekar. Belépődíj Csurgói Kossuth szobor-alap javára 20 fillér.

— **Körmendy ünnepély.** A csurgói ev. ref. főgimnáziumban okt. 31-én d. e. 11 órakor tartandó s a reformáció-émlékünnepélyével összekötött Körmendy Sándor-émlékünnepély" műsora a következő: 1. Ének. Énekkar. 2. Ima. Tartja Matócsy István főgimn. hittanár. 3. Emlékezés Körmendy Sándorra. Tartja Vida Károly dr. főgimn. igazgató. (Arckép leleplezés.) 4. Schubert: Szeretet himnusza. Énekkar. 5. "Emlékbeszéd a reformációról Tartja Kovács István VIII. 6. Eröss varunk... Ének és Zenekar. 7. Sanska K. Hungaria Előadják: Nemeth K. VII. (Hungaria) Császár J. VIII. (Evangelium) Kovács J. VIII. (Vakhit) Sobotay VIII. (Tudomány) Süvegi J. VIII. (Jobarat) Horváth E. VI. (Ellenség)

— **A Szabad Lyceumban** vasárnap délután 4 órakor dr. Horváth József főgimnáziumi tanár felolvasást tartott „Szechenyi emlékezete" címmel. Az idei ciklus első felolvasására szép számban jelent meg a közönség s élvezettel hallgatta dr. Horváthnak magvas és lendületes felolvasását. Végeztül a felolvasót lelkesen megjelnezték.

— **A sorozás** folyó hó 22, 23, 24 napjain folyt le Csurgón, a Korona nagytermében. Polgári elnök Baró Inkey Pál, polgár-orvos dr. Szaploneczay Mano megyei főorvos volt, katonai elnök Maar 44-es őrnagy katonai sorozó orvos Fischer ezredorvos volt. A járas sorozási eredménye általában véve kedvezőnek mondható, de a csurgói anyag kriminális rossz volt.

— **Patikavizsgálatok.** Dr. Szaploneczay Mano Somogyvármegyei tisztii főorvosa a napokban tartotta szokásos vizsgálatot a berzencei és zákányi kézi gyógytárakban. Ugy dr. Venetianer, mint dr. Csorba patikájában mindent a legnagyobb rendben talált.

— **A csurgói csendőrszakaszt** a m. kir. honvédelmi miniszter Csurgóról Kaposvárra helyezte át. Most már tehát nemcsak a szakasz parancsnoksága, de maga a szakasz is Kaposváron van. Bennünket ez a körül-mény nem nagyon érint, mert közbiztonsági állapotunk türethetős a jó öreg Szigethy bácsi ezentúl is kordában tartja eszibé szeinket.

— **Uj téglagyárak.** Járásunkban két új téglagyár épült és kezdte meg működését. Városunkban Schlesinger testvérek cég építetett a szálló felé egy körkemencét. A gyékényesi és zákányi állomások közt elterülő ugynevezett „Dravagyöngye" hegy tövében pedig Breiner Adolf zákányi kereskedő emel új körkemencét. Az ipar fellendülését csak örvéndetesen vehetjük tudomásul.

— **Öngyilkosság** Ujlaki Pál csurgói lakos f. hó 23-án délután szüleinek vagonhidon levő lakásán egy kilences forgópisztolyal szíven lötte magát. A szerencsétlen fiatalember azonnal meghalt, temetése 25-én volt. Öngyilkosságának oka állítólag az, hogy nem vált be Katonának s ezzel utolsó reménye is megszűnt arra, hogy valamilyen pályán boldogulhasson.

— **Halálozás.** Nikoltz Sándor a napokban Versecen elhalt. Közönségünk még emlékezik a torekvő ifju muzsikusra, aki városunkban képezdei növendék volt és kiváló zene tehetségével széles rétegekben feltűnt.

— **A szigetvári polgári leányiskola.** Azon sok jótetemény és áldozatkészegért, melyet a szigetvári polgári leányiskola megteremtése körüli Biedermann Rezső báróné tett, Szigetvár nagyközség képviselő-testülete halálját lerovandó megfestette a nemes báróné arcképét a polgári leányiskola részére. Az arckép leleplezése az iskola fölavatásakor fog megtörténni, amely nagy ünnepekre Somogyvármegye törvényh.óságát is meghívta Szigetvár nagyközség képviselő-testülete. A felavatás és leleplezés határnapja még nincs megállapítva.

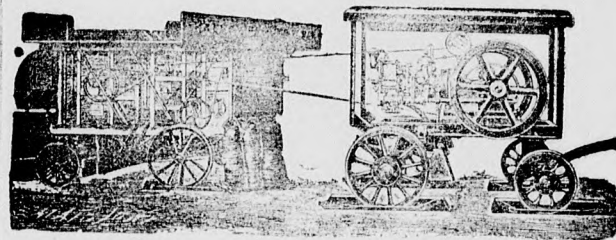
— **Orvtámodás.** A Somogyvármegyei Bago-lasáné melletti erdőségben két emberből álló nagykanizsai csendőrorjáratra f. hó 17-én egy utszéli bokorbol ismeretlen tettes golyóval rálőtt, de nem talált. Erre a csendőrok átkutattak a bokrokat, mire az egyik bokorbol egy olacigány ágrot ki es elszaladt. A csendőrok üldöztek, de elfogniok nem sikerült.

— **Zákányban** f. hó 29-én a r. k. iskola tanuló Rákóczy ünnepélyt tartanak, melyen az ünnepi szónok Farkas (Singer) Kálmán oszt. tanító, mint a történet szaktanítója, neves szónok lesz, kinek remek elő-

dása elé Zákány lakosai nagy türelmetlenséggel néznek.

— **Augusztia Főhercegnő a magyar nőkhez.** Augusztia főhercegnő meghato kérelmet intézett a magyar urasszonyokhoz. Csak egy virágszálat kér a tudóbetegeknek a szeretetteknek sirjára teendő koszorúból. A jó szívekhez intézett fölhívás a következő: Egy szál virágot kér a József kir. Herceg Szanatorium Egyesülettől abból a koszorúból, melylyel halottaink napján a kegyeletes szív kedves halottjaink a sirját ékesíti. Ha minden sirra tett koszorúból csak egy virágszálat és a sírokon gyújtott mécsekből csak egy lángot a tudóbetegség terjedésének meggátolására följajlanak: ezer és ezer emberéletet lehetne megmenteni! Nem halna meg akkor nyolcvan-ezer ember tudóbetegségben évente! Nem lenne annyi köny, nem lenne nyomor, nem lenne annyi árva! Magyar Hölgyek! Siesünk a nemes emberbaráti cél támogatására! Tegyük jelszavá: csak egy virágszálat a kegyelet koszorujából És az visszaadott ezrek fogják áldan jó cselekedetüket. Magyar Hölgyek! Aldozzuk a női szív egész lelkesedését ennek a nemzetsorvasztó kornak enyhítésére. Legyünk azon, hogy minél többen ajánlják föl adományait a tudóbeteg megmentésére. Minden adomány a József Kir. Herceg Szanatorium Egyesületnek hűlendő: Budapest, IX., Lónyay-utca 47. Budapest, 1906 október hó. Augusztia főhercegnő.

A világ legjobb cséplőkészletei. Teljes jótállás kitünő cséplésért

Hatósági engedély nélkül szalmatedeles hazák között is használható

112 díjjal kitüntettet!

A világ legegyszerűbb és legtökéletesebb **motor-cséplőkészleteit** valamint a legtökéletesebb **benzin-, petrolin-, ásvány-, olaj-motorokat** ajánlja teljes jótállás mellett legjutányosabb árral 3-5 évi részletfizetésre

Kállay motortelepe Budapest, VI. Nagymező utca 43.

Csak ezen a telepen szerezhetők be a világhírű, szabad szemmel lathat befecskenedező készülékkel ellátott gazdasági és ipari célokra legalkalmasabb.

benzin-, petrolin-, ásványolaj-motorok

és villanyos gyújtású benzinlokomobil cséplőkészletek.

Olcsó árak

Nagy munkateljesítés Legecsekélyebb napi költség.

A ki elismert kitünő szerkezetű olcsó motort akar venni, forduljon bizalommal ezen szakértő céghez.

Fessék a pontos **Kállay Motortelep, Budapest Nagymező-u. 43** címre ügyelni!

Árjegyzék ingyen és bérmentve küldetik

5-26

Könyvnyomdánkban mindennemű

nyomdai munkák

csinos kivitelben és jutányos árak mellett készülnek.

Legelőszőbb bevásárlási forrás.

DANZINGER ÁRMIN
SOMOGY-CSURGÓN.

Ajánlja dus raktarát mindennemű

üveg,- porcelán- és lámpa árukban,
továbbá alpacca, nickel tálcák és evőeszközökben, nagy választék étkező,- kávé,- thea, mocca-
és mosdó készletekben, vizes,- sörös,- boros és likörös szervizekben és mindentéle disztárgyakban

**Allandó nagy raktár a legjobb minőségű
képkeretekben ugy mind tükör- és ablaküvegekben.**

Fűszer, liszt és csemege áruk első rendű minőségben és
jutányos áron kaphatók.

Fő elvem a szolid kiszolgálás ugy áru, mint ár tekintetében, ami annál is inkább módomban áll
mert áruimat vagon számba hozatom, hogy vevőimet teljes kifogástalanul kielégíthessem.

B. pártfogást kér

DANZINGER ÁRMIN
kereskedő.

18 26

RÓZSA JÁNOS Kaposvár, Fő-utca 31. sz.
Saját házában.

Ajánlja a legújabb gépekkel felszerelt

vegyészeti ruhatisztító és gőzműfestő gyárat

mely bármelyik külföldi gyárral felveszi a versenyt.

Nálam tisztított ruhákért jótállok, hogy a foltok nem ütnek vissza.

Kérem a modern vegytisztítást ne tessék a szabófolt tisztítással összetéveszteni.

**Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan
eszközöltetnek.**

6 - 26

